

ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Газета виходить із вересня 1934 року.

28 вересня 2011 року.

№10 (2881)

2011-ий РІК ДЛЯ ДНУ ім. О. ГОНЧАРА

ДЕЯКІ ЦИФРИ І ФАКТИ

* * *

• У 2011 році ДНУ імені О. Гончара підготував 2783 бакалаври, 1851 спеціаліста і 792 магістри.

• Дипломи з відзнакою отримали 709 бакалаврів, спеціалістів і магістрів за денною формою навчання.

• У звітах голів ДЕК відзначається високий рівень виконання дипломних робіт.

Дипломні роботи випускників фізико-технічного факультету базувалися на реальній тематиці ВО «Південний машинобудівний завод». На замовлення Інституту технічної механіки студенти спеціальності «Радіофізика та електроніка» (керівник – проф. О. О. Дробахін) виконали комплексну дипломну роботу. Робота студента В. Кучерова (керівник – доц. В. Ф. Істухіна) впроваджена в мережі аптек м. Дніпропетровська. Роботи студентів спеціальності «Прикладна статистика» впроваджені в роботу підприємств ТОВ «Мсс Авто», ТОВ «ЛФідер», Управління Національного банку у Дніпропетровській області, КАТКБ «Фінансова ініціатива», ТОВ «Порше мобіліті», Головне управління праці та соціального захисту населення Дніпропетровської області. Усі студенти факультету міжнародної економіки, які навчалися на магістрів, мають наукові публікації. Частина дипломних робіт випускників, які здобули кваліфікацію вчителя, мають дослідницький характер і містять нові результати, що представляють певний науковий інтерес.

пройшли апробацію на молодіжних наукових конференціях, у середніх навчальних закладах. Значна кількість дипломних робіт має методичний характер, їх виконували студенти, які пішли працювати у школи. Дипломні роботи хіміків пов'язані з викладанням складних тем у шкільному курсі. Взагалі захист дипломних робіт випускників факультетів, які дають кваліфікацію викладача або вчителя, засвідчив належний рівень підготовки, готовність випускників до професійної діяльності у сфері освіти.

• Розподілено 1994 спеціалісти і магістри: за направленням – 1534, на контрактній основі – 412, з вільним дипломом – 48 осіб.

• 59 спеціалістів і 310 магістрів рекомендовані до вступу в аспірантуру.

* * *

На перший курс денної форми навчання прийнято 1378 абітурієнтів, заочної – 82, за рахунок коштів фізичних та юридичних осіб на денну форму навчання – 411, на заочну – 428.

Найбільший конкурс був за такими напрямками: денна форма – «Економіка підприємства» (73,2), «Фінанси і кредит» (52,22), «Політологія» (37,6), «Маркетинг» (32,2); заочна форма – «Фінанси і кредит» (48), «Правознавство» (46,8), «Економіка підприємства» (40).

Зараховано 161 медаліста, чотири призери IV етапу Всеукраїнських учнівських олімпіад та п'ять призерів III етапу Всеукраїнських

конкурсів-захистів науково-дослідницьких робіт учнів-членів Малої академії наук України, 31 особу зараховано в межах Договору про підготовку педагогічних кадрів (з географії, історії, біології, психології, філології (англійська та українська мови), фізики, математики) для установ освіти Дніпропетровської області.

* * *

Другокурсник Дмитро Кузьменко та четвертокурсник Олег Коваленко з механіко-математичного факультету зайняли відповідно друге і третє місця у Міжнародній студентській олімпіаді з математики.

Обидва юнаки закінчили обласний ліцей фізико-математичного профілю, а науковою роботою в університеті займаються під керівництвом лауреата Державної премії України, заслуженого діяча науки і техніки України, професора В. Ф. Бабенка. Не один раз перемогли на всеукраїнських та міжнародних учнівських і студентських олімпіадах і конкурсах.

Коротко про Міжнародну олімпіаду з математики, яка відбулася в Болгарії влітку ц. р. Змагання зібрали студентів із 86 провідних університетів 35 країн світу. Україну представляли 26 студентів: крім нашого, Київського національного університету імені Т. Г. Шевченка, Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна, Львівського національного університету імені І. Я. Франка, Одеського національного університету імені І. І.

Мечникова, Національного технічного університету «Київський політехнічний інститут».

Талановитих юнаків привітав Міністр освіти і науки, молоді та спорту України Д. В. Табачник. Він вручив їм ноутбуки для заняття наукою.

Для заняття наукою Міністр Д. В. Табачник вручив ноутбуки також призерам III етапу Всеукраїнського конкурсу-захисту науково-дослідницьких робіт учнів-членів Малої академії наук, студентам факультету фізики, електроніки та комп'ютерних систем, механіко-математичного факультету та факультету прикладної математики Павлу Горбоносу, Олександрю Книшу, Валентині Скворцовій.

Ноутбуки для заняття наукою вручено також першокурсникам Євгенію Слободянню, Марії Комаревцевій, Наталії Кармелюк, Оксані Чудовній та Олені Градиській (із числа дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, які набрали найбільшу кількість балів на зовнішньому незалежному оцінюванні).

* * *

Привітання першокурсникам з нагоди посвяти у студенти надіслав в університет народний депутат України С. М. Баранов-Мохорт. Він побажав кожному досягти своєї мети й реалізувати її у майбутньому.

Викладачів, науковців і студентів привітав голова Нацдержслужби України В. Толкованов. Він констатує: «Навчальні заклади, які здійснюють підготовку спеціалістів та магістрів галузі знань

«Державне управління», утвердили свою лідерську роль у розвитку теорії і методології державного управління, досягли значних результатів у виконанні головного завдання – підготовки високопрофесійних кадрів для державного управління та місцевого самоврядування, формування державно-управлінської еліти». «Нехай прагнення служити людям, відданість справі, бажання пізнавати світ та перетворювати дійсність, добра атмосфера колективів стануть підґрунтям для досягнення успіхів у педагогічній та науковій роботі», – бажає В. Толкованов.

* * *

На посвяті першокурсників у студенти Міністр Д. В. Табачник дав першокурсникам три рецепти успіху. «Запам'ятайте, – сказав він, – ваші якісні знання найбільше потрібні вам. Поставте собі максимальну «планку» на п'ять років – і ви станете конкурентоспроможним фахівцем із гарним місцем роботи і високим рівнем забезпеченості. По-друге: студент завжди має поєднувати навчання з закоханістю; закоханість допомагає навчатися, як би багато часу вона не забирала. По-третє, намагайтеся в усьому перевершити своїх учителів. Будьте амбітними, будьте орієнтованими на перемогу!»

(За доповіддю ректора, проф. М. В. Полякова «Про підсумки роботи університету в 2010/2011 навчальному році» та за інформацією на сайті ДНУ ім. О. Гончара до друку підготувала Т. ТОМІНА).

ПРОФЕСОРИ УНІВЕРСИТЕТУ

ФІЗИК ІЗ ДУШЕЮ ПОЕТА

Руслан Семенович Тутік – викладач науки, що ніби сама запам'ятовується ще зі шкільної лави, – фізик. Хіба можна порівняти почуття, те холеричне хвилювання, яке переживаєш, побачивши формули й креслення, з вивченням віршів або, скажімо, пошуком філософського сенсу буття? А який солодкий і величний момент істини, коли розумієш, що ізохора й ізобара – зовсім не імена китайських жінок, а цілком досяжні поняття термодинаміки. Руслан Семенович – один із рідкісних «щасливчиків», яким ці формули не просто зрозумілі, а цілком підлавні.

Доля сама підштовхнула його до наукової діяльності, коли одного разу в механічному технікумі викладач жартома почав задавати каверзні задачки. Спершу справлялися всі, але потім учасників ставало все менше й менше, і хитромудра гра продовжувалася доти, поки не визначився єдиний переможець – Руслан Тутік. Ось тоді й прозвучала фраза, яка, можливо, й змінила подальше життя юнака: «Не бути тобі, Руслане, працівником заводу. Ти створений для науки».

Дніпропетровський державний (через кілька десятирок він стане національний) відкрив одного разу свої двері юному обдарованню та так і залишився на довгі десятиліття для Руслана Семеновича рідним. Студентство він згадає з особливим трепетом і душевною теплотою, адже незважаючи на, здавалося б, суху і точну професію, студент

фізфаку на повну займався творчою діяльністю, був незмінним ведучим, режисером і навіть сценаристом міжфакультетських ККВів. Руслан Семенович немов намагався зруйнувати банальний стереотип фізика-теоретика, як людини замкнутої, сумбурної, раз у раз змушуючи сміятися не лише своїх однокурсників, а й увесь зал глядачів.

Після закінчення фізичного факультету перспективному науковому співробітнику запропонували працювати у столиці, містігерої Києві. Ніхто й не чекав, що він відмовиться, але сталося саме так.

За довгі роки в ДДУ (згодом – ДНУ) фізик «від Бога» став хорошим доцентом, професором, сповна віддає себе професії, такий прекрасний і такий виснажливий. І хай говорять, що з кожним поколінням абітурієнти стають все більше розкряченими і, може, менш творчими, для вчителя, готового поділитися своїми знаннями, – «вони в усі часи хороші». Саме так відгукується про своїх учнів професор.

За словами Руслана Семеновича, фізика змінює людину – робить її логічнішою, раціональнішою у своїх вчинках, а значить – успішнішою. Його захоплення – музика, гумор, вирощування винограду. Лірика – це всього лише неземний підхід до фізики чи... навпаки.

(За статтю Н. РОМАНЮК, розміщеною у кн. «Ми – з класичного університету. Дніпропетровський національний: час, події, люди». – Вид-во ДНУ, 2008).

Професор Руслан Семенович ТУТИК

* * *

Академік АН вищої школи України, заслужений діяч науки і техніки України, відмінник освіти України, лауреат нагороди Ярослава Мудрого за видатні досягнення в галузі науки і техніки, відзначений медаллю «За вірну службу ДНУ», член спеціалізованої ради із захисту док-

торських і кандидатських дисертацій, керівник держбюджетної науково-дослідної теми, голова обласної методичної ради з фізики, голова журі обласної олімпіади з фізики, доктор фізико-математичних наук, професор Р. С. Тутік у житті залишався дуже скромною людиною. У спілкуванні завжди був доброзичливим, інтелігентним і природним. Він міг порозумітися з людиною будь-якої професії, будь-якої посади і віку. Цікавився різноманітними видами людської діяльності, сам чудово володів столярством і слюсарством, вирощував виноград, писав вірші.

Коли постало питання комп'ютеризації університетської бібліотеки, вибір людини, яка повинна була зайнятися організацією цієї непрості справи, впав на декана фізичного факультету Р. С. Тутіка. Навіть наприкінці свого останнього навчального року, напередодні відпустки, розітнутої лікарняними коридорами, Руслан Семенович продовжував вирішувати комп'ютерно-бібліотечні питання.

Його домашню наукову бібліотеку у дар кафедрі теоретичної фізики ДНУ імені Олеси Гончара передала сестра – Людмила Семеновна.

Бібліотека розмістилася в кімнаті №100 корпусу №15, у колишньому кабінеті Руслана Семеновича, який свого часу він власноруч обладнав зі смаком і добротністю.

Бібліотека теоретичної фізики імені Р. С. Тутіка працює за регламентом: понеділок–п'ятниця з 14.00 до 15.00.

О. ОРЛЯНСЬКИЙ,
доцент.

ВІТАЄМО З НАСТУПАЮЧИМ СВЯТОМ ПРАЦІВНИКІВ ОСВІТИ!

«ОБ'ЄДНАНІ МАГІЄЮ СЛОВА»

Книга «Об'єднані магією слова», що вийшла у світ у видавництві «Пороги», – це друга (перша називається «O, alma mater, зоре світанкова!» (2009 р.) публікація Обласного центру історії та розвитку української мови, започаткована проектом «Мовотворчість

письменників-випускників ДНУ».

У першому розділі «Університет – майстерня духу поколінь» вміщено нариси про 35 письменників, журналістів, літературознавців, які навчалися в нашому університеті і які залишили помітний слід в українській культурі. Їх імена, напевне,

знає кожен: Валер'ян Підмогильний, Ігор Пуппо, Ганна Світлична, Володимир Теллов, Григорій Маловик, Юрій Буряк, Володимир Булаєнко, Дора Калинова, Валерій Ніколенко, Леонід Сахно, Фелікс Білецький та ін. – ті митці, про яких не було написано в першій книзі. У другому розділі, який

називається так само, як і проєкт, надруковано статті студентів факультету української й іноземної філології та мистецтвознавства, присвячені лінгвістичному аналізу індивідуальних особливостей мови 22 письменників: Наталки Нікуліної, Володимира Буряка, Олександра

Завгороднього, Івана Данилюка, Лесі Степовички, Сергія Бурлакова, Віктора Коржа, Михайла Дяченка, Марії Дружко та ін. «Тепер усі, хто прагне краще зрозуміти літературний процес Придніпров'я, зможуть звернутися не лише до публікацій у періодиці, а й до студентських літературознавчих досліджень», – підкреслювалося на презентації видання.

Я. СТЕПОВА.

ТВОРЧИСТЬ НАШИХ ЧИТАЧІВ

Дніпропетровщина

Дніпропетровщина - моя
маленька Батьківщина,
Найкраща й найрідніша від усіх.
Я так люблю, коли цвіте калина,
І скрізь бринить веселий
добрий сміх.
Люблю, коли зозулю чути в гаї,
Коли співають гарно солов'ї,
Коли матуся рідна зустрічає
Дітей своїх на вранішній зорі.
Я так люблю поля ці неозорі,
Їх широчинь, їх нескінченну даль,
Вони багато значать в моїй
долі,

Я їх ціну, мов дорогий
кришталю.
Люблю, коли бувають квіти
в полі,
Чарують своїм виглядом
наш зір.
А як красою зачаровують
тополі,
Гілками заглядаючи у двір!
Мій край багато бачив в своїй
долі,

Він пережив і голод, і війну,
Та не зламали нашим людям волю
І Батьківщину знають всі одну.
Мій край безмежний, неозорий,
Я знаю нескінченність цих
доріг,

А який гарний наш Дніпро
прозорий,
І скільки таємниць він нам
зберіг!
Дніпропетровщина вже має вік
солідний,
Але для мене вона вічно молода!
Я завжди буду шанувати край
свій рідний,
Бо Батьківщина в кожного
одна!

А. КРАСІЛЬНИКОВА,
студентка гр. II-11с-1.

«СЕРЦЕМ ОБІЙМАЮ»

Тамара Котляр їздила на цілину 1956 року, після першого курсу. Та свої заслуги вважає настільки скромними, що відмовилася писати будь-які спогади. Мовляв, була прикута до бригадної кухні. Допомогала поратися «головному кухарю» білорусці Клаві. Відра перечищеної картоплі, стоси перемитого посуду – що то за геройство? Тільки одна зміна з-за столу – обслуговувати другу. Та ще й до комбайнів обід супроводжувати...

А як на мій погляд, то було справжнім героїзмом (хоч і буденним) добровільно братися за прання робочого одягу хлопцям. Ніхто ж не примушував ні Тому, ні Аллу Андріяш, а вони бувало цілий вихідний згинаються над ночами, багаторазово мнуть й мнуть чисті штани у мильній воді, полощуть і полощуть, аж поки не починає з них стікати чиста

вода. Хлопці допомагали приносити з цистерни воду, ставити палі, натягнути шворки...

І я ніколи не чула, щоб Тома нарікала на те все. Кухня так кухня. Головне – залишатися собою. Там, де Тома, там завжди весело, жарти, сміх. Змолоду вміла вона дотепне слово знайти, смішну бувальщину розказати. Та так, що тільки починає, а ти вже смієшся. У неї ніколи не бракувало друзів.

Великим щастям для себе вважала викладацьку справу: читала українську мову та літературу в технікумі залізничного транспорту. І ніколи, на жодну хвилиноньку, не засумнівалася, чи той шлях обрала.

Розказувала: якимось технікум проводив зустріч випускників. І колишні студенти, не змовляючись, один за одним стали висловлювати їй, колишній учительці, своє,

може, й запізніле визнання. І раптом хтось почав співати: «Рідна мати моя, ти ночей не доспала...», там і там у залі піднімались і підхлюпували пісню інші. Тамара Микитівна так доносила до їх свідомості, що українська поезія й пісня – зразок високої духовності, а її учні довели їй, що вони це зрозуміли. Тамара довго була під впливом того вечора. Казала: «Я купалась у любові.»

Зараз вона пише вірші для дітей, для своєї онуки. Одна збірка їх уже надрукована – під псевдонімом Тамара Доброгорська. Хоч не такий це й псевдонім, а просто родові прізвиська по материній лінії. Вчитайтесь в ці рядки, може, й своє дитинство згадаєте:

Під високим небом,
У пшеничній краї,
В степовім роздоллі
Я расту-зростаю.

Мама – степовичка,
Степовик мій тато.
Як же я зовуся?
Я... степовенятко!

Або оце:

Такий розлогий степ,
Безмежний і безкрай.
Крилом своїм нічним
Весь обрй огортає.

І пахне чебрецем,
Травою, полинами.
А восени – дощем,
Вологими вітрами.

У тиші взимку спить,
Поки весна не рушить
І вибухом краси
Його розбудить душу.

У пору будь-яку
Цей степ люблю без краю
Руками не сяну,
А серцем обіймаю!

А почитайте, любі друзі,
своїм маленьким оце (вони зрозуміють):

Ой, швидкий у мене м'ячик,

Я його назвала Скачик,
Бо той м'ячик
не ледачий,
Цілий день все скаче
й скаче!

Тамара Микитівна називає такі короткі віршики «кричалками». Це для тих малят, у яких душа переповнена енергією рухів, дії і творення. Гойдайся на гойдалці і кричи собі. І не щось безтямне, а слова і в лад. І в ритм. Або м'ячик жени з підскоком.

Роки, роки... Вони нас весь час наздоганяють, так наче хочуть випередити саме наше життя. Життя, яке то здається прекрасним, то б'є навідріг немилосердно. Тома це знає, як ніхто інший. Та від неї не почуєте ні зойку, ні розпачливого скигління. Тому у її віршах для дітей – одне сонце, а ще – усміх, і, звичайно, любов.

Л. ПУРИК (КРИСАНЬ),
випускниця
філологічного факультету
ДДУ 1960 року.

Йде передплата на періодичні друковані видання на 2012 рік.

Передплата на газету «Дніпропетровський університет» приймається в усіх відділеннях поштового зв'язку, операційних залах поштамтів, центрів поштового зв'язку області. Можна оформити передплату на рік, півріччя, квартал або на місяць. Приймання передплати здійснюється до 25 числа попереднього передплатному місяця.

Передплатна вартість видання, яка складається з вартості послуг зв'язку на розповсюдження (приймання передплати і доставки) та його видавничої вартості, визначається працівником поштового зв'язку безпосередньо при оформленні передплати.

Газета «Дніпропетровський університет» - це цікава інформація про життя Дніпропетровського національного університету імені Олеся Гончара, одного з найбільших вищих навчальних закладів регіону.

Учителі, батьки, абітурієнти ознайомляться зі сторінок газети з умовами навчання в ДНУ імені Олеся Гончара, дізнаються про спеціальності, які можна тут здобути, про науковців і викладачів, які вчать студентів.

Наша газета зазначена на 12-ій сторінці Каталогу видань Дніпропетровської області на 2012 рік.

Телефони для довідок з питань передплати зазначені в Каталозі на сторінці 9.

Ф. СП-1		 АБОНЕМЕНТ На газету журналь 40448 («ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ»)									
Куди:		Кількість комплектів									
на 2012 рік по місяцях											
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Кому:		Прізвище, ініціали									
ДОСТАВНА КАРТКА-ДОРУЧЕННЯ											
На газету журналь 40448		Кількість комплектів									
на 2012 рік по місяцях											
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Вартість:		прізвище, ініціали									
поштовий індекс		місто село									
код вулиці		область район вулиця									
буль. корп. кв.		Прізвище, ініціали									

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ:

загублену залікову книжку №100729, видану Дніпропетровським національним університетом імені Олеся Гончара на ім'я Шумейко Вероніки Олександрівни;
загублену залікову книжку №100748, видану Дніпропетровським національним університетом імені Олеся Гончара на ім'я Бересток Юлії Олександрівни;
загублену залікову книжку №100724, видану Дніпропетровським національним університетом імені Олеся Гончара на ім'я Корнієнко Євгенія Олександровича;
загублену залікову книжку №100699, видану Дніпропетровським національним університетом імені Олеся Гончара на ім'я Гуляєвої Наталі Олександрівни;
загублену залікову книжку №140583, видану Дніпропетровським національним університетом імені Олеся Гончара на ім'я Андрущенко Марини Олександрівни;
загублений студентський квиток №08206589, виданий Дніпропетровським національним університетом імені Олеся Гончара на ім'я Гуляєвої Наталі Олександрівни;
загублений студентський квиток №08206586, виданий Дніпропетровським на-

ціональним університетом імені Олеся Гончара на ім'я Андрущенко Марини Олександрівни;

загублену залікову книжку №074393, видану Дніпропетровським національним університетом на ім'я Волкова Володимира Олександровича;

загублену залікову книжку №065402, видану Дніпропетровським національним університетом на ім'я Бурчака Артура Олеговича;

загублений студентський квиток №06856828, виданий Дніпропетровським національним університетом на ім'я Небосенко Ганни Олександрівни;

загублений студентський квиток №06856855, виданий Дніпропетровським національним університетом на ім'я Сахно Олександр Олександровича;

загублений студентський квиток №07487906, виданий Дніпропетровським національним університетом на ім'я Шарової Олександр Олександрівни;

загублений студентський квиток №07487671, виданий Дніпропетровським національним університетом на ім'я Козаченко Софії Олександрівни;

загублений студентський квиток №08094009, виданий Дніпропетровським національним університетом на ім'я Лісович Вікторії Юрівни.

Передплачуйте газету «ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ»!

ПЕРЕДПЛАТУ МОЖНА ОФОРМИТИ В БУДЬ-ЯКОМУ ВІДДІЛЕННІ ПОШТОВОГО ЗВ'ЯЗКУ ОБЛАСТІ

«ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ» – щомісячна (крім серпня) газета Дніпропетровського національного університету ім. О. Гончара.

Редактор Т. А. СОБКА

Засновник і видавець – Дніпропетровський національний університет ім. О. Гончара.

Адреса ДНУ: 49010, м. Дніпропетровськ, пр. Гагаріна, 72. Газета виходить українською мовою. Обсяг – 1 друкований аркуш. Друк офсетний. Ціна договірна.

Редакція не завжди поділяє думки авторів публікацій. За точність наведених у статті фактів відповідає автор. Листи, рукописи, ілюстрації не рецензуються і не повертаються.

Листування з читачами ведеться тільки на сторінках газети. Редакція зберігає за собою право літературного редагування і скорочення прийнятих для опублікування текстів.

Редакція газети не уточнює дату виходу наступного номера газети. Претензії до публікації приймаються протягом місяця.

При передруках посилання на газету «Дніпропетровський університет» обов'язкове.

Газета набрана і зверстана в редакції газети «Дніпропетровський університет». Адреса редакції: м. Дніпропетровськ, пр. Гагаріна, 72, кім. 204. Тел. 374-98-21.

Газета розміщена на сайті ДНУ ім. О. Гончара за адресою: www.dnu.dp.ua

Зам. 1-1317. Тираж 1300. ДП № 1631-366ПР від 7 грудня 2009 року. Газета віддрукована в друкарні ПраТ «Видавництво «Зоря», м. Дніпропетровськ, вул. Журналістів, 7. Індекс 40448.